

EEN BENGEL DES HEEREN

Blijspel in vier bedrijven

door

LOEK ELICH

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN BENGEL DES HEEREN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **LOEK ELICH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten, Telefoon (03)3.66.44.00, E-mail: bestellen@toneelfonds.be en Website: www.toneelfonds.be.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN: (in volgorde van opkomst)

MEVR. BRAAK: - directrice

Hr. HERMAN PRINS - bewoner

MEVR. CORA DONKERS: - bewoonster

Hr. ARIE DE RIDDER - bewoner

ANNELIES - bejaardenverzorgster

MEVR. ALIE BOGAARD: - bewoonster

GABRI: DE GROOT - student

DECOR:

Alle bedrijven spelen zich af op kamer 112, gelegen op de eerste verdieping van het bejaardentehuis "De Late Lente".

TOELICHTING: (op de personages)

Mevrouw Braak -Directrice van het bejaardentehuis De Late Lente. Middelbare leeftijd. De ervaring heeft haar geleerd de bewoners en bewoonsters kort en zakelijk aan te pakken. Ze is echter beslist geen onmens.

Annelies - Bejaardenverzorgster in De Late Lente. Is ca. 20 jaar. Heeft dit beroep gekozen omdat ze een zwak heeft voor bejaarde mensen. Staat met beide benen op de grond en haar levensfilosofie kenmerkt zich door haar uitspraak "Een mens leeft maar één keer en mag daarom geen kans op een verzetje verloren laten gaan". Ze is intern in het huis en deelt haar kamer met een ander meisje.

Hr. Prins - Is de nieuwe bewoner in het huis. Is ca. 70 jaar. Een verstandige en rustige man. Is al 20 jaar weduwnaar en heeft steeds voor zichzelf gezorgd. Zou dit nog wel kunnen, maar z'n woning ligt in het saneringsgebied. Omdat voor hem, als alleenstaande, geen geschikte vervangende woonruimte beschikbaar was, heeft men hem kunnen bewegen z'n intrek in De Late Lente te nemen. Hij was technisch commercieel

medewerker bij een technische handelsonderneming.

Hr. de Ridder - Woont al 5 jaar in het huis. Is altijd vrijgezel geweest, maar was z'n leven lang toch sterk afhankelijk van anderen. Durft niet goed iets alleen te ondernemen en zoekt steeds steun bij anderen, die hij overigens zo weinig mogelijk tot last probeert te zijn. Hij was administratief medewerker bij een inkoopbureau. Ook hij is 70 jaar.

Mevr. Bogaard - Heeft vijf jaar geleden haar man verloren. Ze waren toen nog maar net naar De Late Lente verhuisd. Is nu 68 jaar en erg vrolijk van aard. Is steeds opgewekt en in een goed humeur. Altijd bereid om anderen te helpen. Had eigenlijk liever meer omgang met jonge mensen omdat die levenslustiger zijn. Organiseert steeds activiteiten in het huis. Haar man had een redelijk inkomen als belastingconsulent.

Mevr. Donkers - Is nu 70 jaar. Is nooit getrouwd geweest. Was 23 jaar lang verloofd met een zeeman, die tussen twee reizen steeds drie weken bij haar introk. Maar plotseling bleef hij weg om nooit meer iets van zich te laten horen. Toch bleef ze hem in gedachten trouw. Dweept met iedereen die haar aan haar verloofde doet herinneren. Heeft haar leven lang als verkoopster op de huishoudelijke afdeling van een warenhuis gewerkt.

Gabri de Groot - Zoon van een dierenarts. Studeert kunstgeschiedenis in Parijs (*3e jaars*). Is de "intieme" vriend van Annelies. Is geen harde werker en dol op een verzetje. Is ervan overtuigd dat alles altijd wel op z'n pootjes terecht komt. Heeft veertien dagen extra vakantie genomen omdat de eerste colleges in een nieuw leerjaar als regel waardeloos zijn! Heeft echter geen geld voor een verblijf in Nederland, waarvan z'n familie overigens niets mag weten. Hij heeft een vriend die Michiel heet.

ADVIES: (aan regisseur, spelers en speelsters)

Als u voor de rollen van de bewoners en bewoonsters jongere mensen moet inzetten, dienen dezen de volgende punten beslist

in acht te nemen:

1. Oudere mensen hoeven niet per definitie gebrekkig te zijn! Onthoudt u dus zoveel mogelijk van al te doorzichtige techniekjes, zoals een kraakstemmetje, een gebogen rug of andere oppervlakkige uiterlijke kenmerken.
2. Het tempo van handelen, denken, reageren etc. is bij een aantal bejaarden trager. Dit is daarom als hulpmiddel verre te prefereren boven het voorwenden van de eerder genoemde lichamelijke gebreken.
3. Een bezoek aan een bejaardentehuis, tijdens het koffie-uurtje, kan erg waardevol zijn. Het is een goede manier zich op z'n rol gedegen voor te bereiden. Een gesprek met de bewoners is daarbij zelfs sterk aan te bevelen.

Loek Elich

DECOR:

Kamer 112 van het bejaardentehuis "De Late Lente". Vanuit de zaal gezien:

Linkerwand: een raam, een fauteuil, een kastje. Rechterwand: vooraan een bed met een nachtkastje, midden de toegang tot de keuken/badkamer, achteraan een kast met een prullenmand.

Achterwand: de deur naar de gang, centrale opkomst. Midden op toneel: een tafel met drie stoelen.

Verlichting en verdere aankleding naar eigen idee.

EERSTE BEDRIJF

(het is ochtend. Eind augustus)

SCÈNE 1

(de gangdeur gaat open en de directrice, mevrouw Braak, komt binnen. Na haar komt ook Hr. Prins binnen. Hij draagt een koffer. Hij loopt door tot het midden van de kamer, zet de koffer neer en neemt de kamer in zich op.

Vanaf het moment waarop ze binnenkomen praat mevrouw Braak tegen meneer Prins. Een stortvloed van woorden, instructies en raadgevingen die ze gewend is steeds op dezelfde manier aan iedere nieuwe bewoner van het huis mee te geven. Al sprekende inspecteert w de kamer op stofresten, kijkt ze in de laden van de kastjes of daarin iets is achtergebleven. Ze werpt ook een vluchtige blik in de keuken, controleert het beddengoed, kijkt zelfs onder het bed, etc. Terwijl zij deze eerste scène druk bezig is, neemt meneer Prins de situatie vanuit het midden van de kamer op, en laat de woorden gelaten over zich heen gaan)

BRAAK: Hier is ie dan. Uw kamer. Misschien niet zo groot als u thuis gewend was, maar voor een man alleen toch ruimschoots voldoende, zou ik zo zeggen. *(opent keukendeur)* Hier is de keuken met de badkamer en het toilet. Het gebruik van olietoestellen, losse kookplaatjes en elektrische straalkachels, gaskachels en kaarsen is niet toegestaan. Dat is trouwens overbodig omdat er een vaste kookplaat en centrale verwarming is. Alle andere elektrische apparaten en snoeren mogen eerst worden gebruikt na mijn toestemming en nadat ze door de huismeester zijn gecontroleerd. De warme maaltijden worden omstreeks het middaguur in een hete drievak schaal door het doorgeefluikje in de keuken aan u uitgereikt. Dat kan warm zijn dus vergeet u vooral niet de pannenlappen te gebruiken. U ziet hoe verstandig ons advies was om uw eigen meubeltjes te verkopen. Anders had u hier een tekort aan bewegingsruimte gekregen. Er staat hier meer dan voldoende om het u gemakkelijk te maken. U kunt het inrichten zoals u zelf wilt. Maar als u verstandig bent laat u het zo staan. Zo is het, het meest

praktisch, zowel voor uzelf als voor het personeel. O ja, en dan nog dit: In de keuken, de badkamer en het toilet mag u alleen op de daarvoor bestemde haakjes iets ophangen. Als u een haakje wilt verplaatsen, dan mag dat alleen door de huismeester worden gedaan, nadat ik daar mijn toestemming voor gegeven heb. *(Dan ziet ze hem er zielig bij staan. Daarom gaat ze naar hem toe en vervolgt op iets vriendelijker toon)* Denkt u nu vooral niet dat u hier niets mag. U zult zien dat het allemaal best zal meevallen. Maar we leven hier in een gemeenschap van mensen met allerlei uiteenlopende gewoontes. En een beetje orde en regelmaat moet er toch zijn. Dat is ook van het grootste belang voor de persoonlijke veiligheid van de bewoners. Bovendien moeten we alles zo efficiënt mogelijk regelen omdat er een gebrek aan personeel is. En vergeet u vooral de bedrijfskosten niet. Die rijzen de pan uit. *(Prins kijkt haar aan en knikt, ten teken dat hij haar begrepen heeft)* Dan zal ik u nu niet verder vermoeien. U moet een hoop nieuwe indrukken verwerken. O, en wat ik nog zeggen wil, aan de binnenkant van de keukendeur hangt het huisreglement. Leest u dat maar eens op uw gemakje door. Zo, dan laat ik u nu even alleen. Straks kom ik wel weer even langs. *(af door gangdeur).*

SCÈNE 2

(als Braak, weg is, loopt Prins de kamer in. Hij gaat op het bed zitten en peinst kennelijk over de situatie waarin hij terecht gekomen is. Dan staat hij op, loopt naar het raam en gaat daar in de fauteuil zitten. Het uitzicht bevalt hem niet en hij draait de fauteuil meer in de richting van de kamer. Dan pakt hij z'n koffer op en loopt er mee de keuken in. Als hij kort daarop weer terug komt, heeft hij een stuk wit geplastificeerd papier in de hand, het huisreglement van De Late Lente. Om dit goed tot zich te laten doordringen, leest hij hardop. Hij doet dit nadrukkelijk en drukt er op niet mis te verstane wijze z'n misnoegen over uit)

PRINS: *(leest)* Het is de bewoners niet toegestaan sterke drank, licht ontvlambare stoffen zoals benzine e.d., alsmede vuurwapens in hun flat te hebben. *(commentaar, mompelend)* Hoe verzinnen ze het. *(Gaat aan tafel zitten en leest verder)* Voor honden en katten hebben wij geen plaats. Maar uw kanarie, parkiet of papegaai is van harte welkom, mits in goede gezondheid en niet zo

luidruchtig dat de medebewoners er last van kunnen ondervinden. *(commentaar, sarcastisch)* Van mijn pietje zullen ze geen last hebben! *(Hij staat op, gaat op het bed zitten en leest verder)* Om tijdig de dokter te kunnen waarschuwen dient u zich 's ochtends vóór 9.00 uur ziek te melden. *(commentaar, verbaasd)* Da's een goeie, als je na negen uur ziek wordt, telt het niet! *(Hij loopt nu naar het raam, kijkt naar buiten en leest dan weer verder)* Bloembakken buiten uw raam kunnen we, jammer genoeg, niet toestaan. Dit in verband met de mogelijkheid van doorroesten van de beugels en de mogelijke consequenties van het bijvullen van de aarde. Ook bouw- en woningtoezicht maakt hiertegen bezwaar. *(commentaar)* Die lui zullen eens een keer géén bezwaar maken. Die kunnen gewoon niet anders. *(Maakt een gebaar alsof hij de reglementen wil weggooien, maar besluit dan toch maar de kaart weer in de keuken op te gaan hangen)* Allemaal flauwekul. Ze kunnen me nog meer vertellen. De laatste jaren van m'n leven zijn voor mij! *(Gaat naar de keuken. Als hij daar is, komt mevr. Cora Donkers binnen. Ze heeft een vaasje bloemen bij zich)*

SCÈNE 3

(Donkers loopt door naar het nachtkastje en zet er het vaasje op. Dan doet ze een paar pasjes achteruit om te kijken of ze zo goed staan. Prins komt de keuken uit en ziet haar staan. Hij kucht om haar te laten merken dat hij er is)

PRINS: Ahum, ahum.

DONKERS: *(draait zich verschrikt om)* Gut, u laat me schrikken.

PRINS: Dat was mijn bedoeling niet.

DONKERS: U bent zeker de nieuwe bewoner? *(Prins knikt)* Ik dacht dat u morgen pas zou komen. Daarom wilde ik voor het laatst nog een bloemetje neerzetten. Ter nagedachtenis aan meneer Havermans.

PRINS: Prins, is m'n naam.

DONKERS: Aangenaam kennis met u te maken, meneer Prins. Mijn naam is Donkers. Juffrouw Donkers.

PRINS: Gaat u zitten, juffrouw Donkers. *(Zij gaat aan tafel zitten)* U

zei, u bracht die bloemen hier ter nagedachtenis aan... eh...

DONKERS: Meneer Havermans. De vorige bewoner van deze kamer. Een erg lieve man. Zo begripvol. Hij luisterde altijd erg aandachtig, met de ogen dicht, als ik hem over m'n jeugd vertelde. Dat deed Frits ook altijd.

PRINS: Frits?

DONKERS: *(knikt)* M'n verloofde.

PRINS: Bent u verloofd?

DONKERS: Ja.

PRINS: Ik zie het verband niet met die meneer Havermans.

DONKERS: Die was in een heleboel dingen precies zoals Frits. Hij was erg lief voor me en stelde me steeds op m'n gemak.

PRINS: Zit Frits hier ook in De Late Lente?

DONKERS: Nee, Frits vaart. Hij is bootsman op de grote vaart.

PRINS: *(denkt dat juffrouw Donkers ze niet allemaal op een rijtje heeft. Weet niet goed wat hij daar mee aan moet en besluit dan maar om net te doen of hij alles begrijpt)* O, juist, ja ja, de grote vaart. *(Hij loopt richting bed).*

DONKERS: Ik heb hem leren kennen in het Vincentiusgebouw. Ik was 24 en had net m'n vader en moeder verloren. Die waren verdronken bij de ondergang van de Neeltje Jacoba. Frits kwam toen bij mij inwonen, tussen z'n reizen door.

PRINS: *(gaat op het bed zitten)* Heeft die Havermans ook gevaren?

DONKERS: Nee, die was administratief ambtenaar bij sociale zaken. Vorige week woensdag is ie in dat bed gestorven.

PRINS: *(staat vlug op en kijkt allesbehalve gerust naar het bed. Loopt dan naar het raam)* Ach, eens komt voor iedereen de tijd om afscheid te nemen. Voor de een wat eerder dan voor de ander.

DONKERS: U had hem daar op bed moeten zien liggen. Zo mooi stil, met de ogen dicht. Net Frits, die een tukje deed.

PRINS: *(gaat in de fauteuil bij het raam zitten)* Wanneer komt Frits weer?

DONKERS: *(negeert z'n vraag)* In die stoel kreeg meneer Havermans z'n eerste aanval.

PRINS: *(staat vlug op en weet met z'n houding niet goed raad)* Juist...

ahum.

DONKERS: Het kwam zomaar opeens. Ik las hem een brief van Frits voor. Hij ging plotseling zwaar hijgen en greep toen naar z'n keel. Ik heb er de directrice bij gehaald en toen hebben ze hem op bed gelegd. Daar kreeg hij weer een aanval. Toen de ziekenauto kwam was hij overleden. Het leek wel of hij gewoon ingeslapen was. Ach gut, hij lag er zo lief en vredig bij.

PRINS: Wanneer komt Frits weer?

DONKERS: *(ontwijkt opnieuw z'n vraag)* U vindt het toch niet erg hè, van die bloempjes. Daar hield hij zo van.

PRINS: *(mompelend)* Als u er maar geen kaarsje bij gaat branden.

DONKERS: Wat zei u?

PRINS: Niets bijzonders. Ik mompelde zomaar wat.

DONKERS: Dat deed meneer Havermans ook zo vaak.

PRINS: Wat?

DONKERS: Mompelen. Dan was het net of hij wat zei. En als ik dan vroeg 'wat zegt u', dan zei hij 'Niets, ik mompelde zo maar wat' .

PRINS: Als u het niet erg vindt, dan ga ik nu m'n koffer uitpakken.

DONKERS: Zal ik u helpen? Ik hielp meneer Havermans ook altijd met alles.

PRINS: Nee, nee. Erg vriendelijk van u, maar ik wil zo lang mogelijk voor mezelf blijven zorgen. *(Loopt naar de gangdeur en houdt die voor haar open)* Mocht het nodig zijn, dan zal ik graag van uw hulp gebruik maken.

DONKERS: *(bij de deur)* U roept me maar als u me nodig hebt. Dag meneer Prins *(af)*.

PRINS: Dag juffrouw Donkers. *(Sluit de deur en loopt nadenkend de kamer, in)*

SCÈNE 4

(Er wordt geklopt. Prins loopt naar de deur en doet die een klein stukje open omdat hij verwacht dat juffrouw Donkers teruggekomen is. Als hij ziet dat er een man is, doet hij de deur verder open)

DE RIDDER: Goedemorgen. U bent zeker de nieuwe. Ik ben de Ridder. Arie de Ridder. Mag ik even binnen komen?

PRINS: *(laat hem binnen)* Prins is de naam. Herman Prins.

de RIDDER: *(loopt door)* Ik ben uw buurman. Ik woon op nummer 110 *(wijst naar de muur bij het bed. Ziet dan de bloemen staan)* Ik zie dat ze u meteen in de bloemetjes gezet hebben.

PRINS: Die heeft juffrouw Donkers gebracht.

DE RIDDER: Cora? Die was er dan al vlug bij.

PRINS: Ze waren eigenlijk als laatste eerbetoon bedoeld voor ene Havermans.

DE RIDDER: Dat klopt. Dat was de vorige bewoner. Rustige man... tja, zo gaat dat.

PRINS: Eerlijk gezegd heb ik niet goed begrepen hoe die verhouding tussen meneer Havermans en juffrouw Donkers was. Ze heeft het me, geloof ik, wel uitgelegd. Maar dan is het niet goed tot me doorgedrongen.

DE RIDDER: Eigenlijk is het een zielig geval. Ze is vanaf haar vierentwintigste met een bootsman verloofd geweest. Drie-en-twintig jaar lang kwam hij, tussen twee reizen door, steeds bij Cora uitrusten. Telkens zo'n drie weken. Enfin, u begrijpt dat wel, dat uitrusten. Een beetje op verhaal komen, kleren verstellen, sokken stoppen, weer wat aansterken en dan maar weer het zeegat uit.

PRINS: Waarom trouwden ze niet?

DE RIDDER: Daar waren de reizen te lang, en de pauzes te kort voor.

PRINS: U zei dat die verloving drie-en-twintig jaar heeft geduurd en dat ze hem op 24-jarige leeftijd heeft leren kennen. Wat is er dan gebeurd toen ze zevenenveertig was?

DE RIDDER: Tja, het schijnt dat die Frits zonder enig bericht of wat dan ook, plotseling niet meer kwam opdagen. Hij bleef gewoon weg. En ze weet op de dag van vandaag niet wat er is gebeurd en waar hij is.

PRINS: Misschien is hij wel overleden.

de RIDDER: *(haalt de schouders op)* Wie zal 't zeggen.

PRINS: Waar leefde juffrouw Donkers van?

DE RIDDER: Ze is haar hele leven winkeljuffrouw geweest op de huishoudelijke afdeling van een groot warenhuis.

PRINS: 't Is triest. *(Hij wil op het bed gaan zitten, maar bedenkt zich dan vlug en loopt er een paar passen van weg)* Kom, als u het niet erg vindt, ga ik nu m'n koffer uitpakken.

de RIDDER: *(staat op en gaat richting gangdeur)* Prettig kennis te hebben gemaakt. Misschien voelt u er iets voor om vanavond na het eten mee een ommetje te maken. Dan kan ik u de naaste omgeving laten zien en weet u tenminste waar u woont.

PRINS: *(laat de Ridder uit)* Goed idee. Dat is dan afgesproken. Na het eten maken wij een wandelingetje. *(Hij sluit de deur achter de Ridder en loopt terug de kamer in. Ziet dan de bloemen op het nachtkastje staan. Hij neemt de bloemen uit de vaas en laat ze in de prullenmand vallen)* Frits, jongen, daar ga je dan. En doe de groeten aan Havermans. *(Dan gaat hij de keuken in)*

SCÈNE 5

(De gangdeur gaat open en Annelies komt binnen)

ANNELIES: *(ze roept)* Meneer Prins!

PRINS: *(verschijnt in de keukendeur)* Ja?

ANNELIES: Ik ben Annelies. Ik doe de eerste etage. Ik kom even kennis met u maken, en meteen even kijken of alles in orde is. Voelt u zich al een beetje op uw gemak?

PRINS: Al? Vanmorgen, op weg hier naar toe, toen voelde ik me op m'n gemak. Maar om je de waarheid te zeggen word ik met de minuut onzekerder.

ANNELIES: *(bezorgd)* Hoe kan dat? Is er iets gebeurd?

PRINS: Ik was nog niet binnen of iemand kwam me in geuren en kleuren alles over ene Frits en ene meneer Havermans vertellen.

ANNELIES: Dan heeft u al bezoek gehad van juffrouw Donkers. Een alleraardigste dame. Ze leeft een beetje in het verleden, maar u zult wel merken dat ze best aardig is.

PRINS: En om je eerlijk te zeggen, vind ik die reglementen ook een

beetje gek.

ANNELIES: Wat vindt u daar dan gek aan?

PRINS: Nou, dat artikel over die vuurwapens en drank bijvoorbeeld.

ANNELIES: Oh, bedoelt u dat. Kijk, het is al eens gebeurd dat een van de bewoners een pistool had en er mee ging lopen rondzwaaien.

PRINS: Dat kan wel zo zijn. Maar ik zie niet in dat ik daarom geen borreltje in huis zou mogen hebben.

ANNELIES: Ach meneer Prins, daar moet u zich niets van aantrekken. U moet die reglementen niet zo letterlijk nemen.

PRINS: Bedoel je dat ik best een borreltje in huis zou mogen hebben?

ANNELIES: Als de bewoners vanavond alles op zouden drinken wat ze in huis hebben, liggen ze zeker een week voor pampus. (*ze lachen*)

PRINS: Ik vind jou best een aardig meisje.

ANNELIES: En u lijkt me best een gezellige man.

PRINS: Misschien is het hier zo kwaad nog niet.

ANNELIES: Dat zal best meevallen. Voorwaarde is alleen dat u er zelf een beetje aan meewerkt.

PRINS: Woon jij hier?

ANNELIES: Ik ben intern, als u dat bedoelt. Ik doe dit werk al drie jaar. Bevalt me best. Ik heb ook een vriend. Die heet Gabri en die studeert kunstgeschiedenis in Parijs.

PRINS: (*bewonderend*) Zo, zo, kunstgeschiedenis in Parijs.

ANNELIES: We zijn net samen op vakantie geweest. Een dag of wat geleden is hij weer naar Parijs gegaan. Maar met de herfstvakantie komt hij weer een paar dagen over.

PRINS: Voor ik het vergeet... mag ik je Annelies noemen?

ANNELIES: Natuurlijk. Dat doen ze allemaal.

PRINS: Goed dan, Annelies, dan zou ik je om te beginnen willen vragen om me een ander bed en een andere fauteuil te bezorgen.

ANNELIES: Waarom wilt u een ander bed en een andere fauteuil?

PRINS: Deze hier doen me te veel aan Havermans denken. Ik ben

heus niet kinderachtig en ik begrijp best dat iemand èrgens moet sterven. In een bejaardentehuis is een fauteuil of een bed daarvoor zelfs de aangewezen plaats... maar zie je... als die juffrouw Donkers hier weer eens binnen mocht komen, wil ik niet opnieuw al die verhalen moeten aanhoren.

ANNELIES: *(lacht hem begrijpend toe)* Ik zal zien wat ik voor u doen kan. *(Ze maakt aanstalten om weg te gaan)* Als u klaar bent met uitpakken, kom ik straks uw koffer ophalen. Die berg ik dan voor u in de kelder op. Dan heeft u er geen last van. Tot ziens meneer Prins.

PRINS: Tot ziens Annelies. *(Zij verdwijnt naar de gang en sluit de deur. Het is hem aan te zien dat het gesprek en de kennismaking hem goed hebben gedaan. Dan gaat hij weer de keuken in)*

SCÈNE 6

(Mevr. Bogaard komt de kamer binnen door de gangdeur. Ze heeft een bosje bloemen in de hand. Ze kijkt rond om te zien waar ze die het best kan neerzetten. Dan komt Prins de keuken uit. Als hij haar ziet denkt hij weer met zo iemand als mevr. Donkers te doen te hebben. Daar wil hij meteen een eind aan maken)

PRINS: Beginnen we weer opnieuw?

BOGAARD: *(draait zich om en lacht Prins toe)* Ach, ik zie dat je er al bent.

PRINS: Ja, dat ben ik. Dat betekent dat u dan te laat bent om nog een groet aan meneer Havermans te brengen.

BOGAARD: Havermans? Die arme ziel is vorige week gestorven. Je denkt toch niet dat ik gek ben?

PRINS: Wat komt u hier dan doen?

BOGAARD: Zie je dat niet? Ik breng je een bloemetje. Zo maar bij wijze van welkom. Of houd je niet van bloemen?

PRINS: *(verbaasd)* Bloemen? Voor mij?

BOGAARD: Ja. Voor jou. Ik zie dat je op dat punt niet veel gewend bent. Kom ik zal ze in dat vaasje zetten. *(Loopt naar het vaasje)*

op het nachtkastje)

PRINS: *(komt snel tot actie om dat te verhinderen)* Nee, nee. Liever niet in dat vaasje. Wacht, ik haal wel een ander. *(Gaat de keuken in en komt vlug terug met een ander vaasje)* Hier, doet u het hier maar in.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto